

Juan Milà Valcárcel

*La formació humanística rebuda a l'Escola i l'orientació professional dels mestres van resultar determinants per fer que **Juan Milà** dirigís la seva carrera al món editorial. **Juan Milà Valcárcel** (Barcelona, 1965) va estudiar a Esplugues des de l'etapa escolar fins acabar el COU, quan va començar els seus estudis de Filologia a la Universitat Autònoma de Barcelona. Posteriorment, va continuar els seus estudis en una petita universitat de Nova York. Avui, després d'una llarga trajectòria en el món editorial, és editor a Edicions Salamandra. Per les seves mans han passat algunes de les novel·les més populars dels últims anys.*

Com va començar a estudiar a l'Escola?

El meus pares van triar-la perquè volien una escola més moderna i més oberta. I ja teníem uns cosins més grans que hi anaven: els Rumeu. A més, la meva família vivia a només cinc minuts a peu de l'escola d'Esplugues.

Què era el que més li agradava?

Recordo la importància d'activitats com fer fang, dibuixar, gaudir de l'aire lliure... També tinc un record molt positiu dels mestres; en l'última etapa vaig connectar especialment amb Teresa Serra, Olivia de Miguel i Javier Pérez, que em van ajudar molt a orientar-me en la transició a la universitat. I una altra cosa de la que tinc un record especialment positiu és l'edifici de Bohigas. Conviure amb els companys, els mestres i el personal en uns espais tan especials, dissenyats a la mida de les necessitats del Projecte Pedagògic, és un privilegi.

Parlant d'espais, quin era el seu racó preferit?

M'agradava molt estar al menjador, perquè era on passava tot, i també les terrasses, plenes de racons.

Quin era el seu color?

Vaig començar al color blanc, però un any després vaig canviar per ser del verd. Ha passat molt temps des de llavors i, tot i que el color verd sempre ho guanyava tot, m'he sentit sempre del blanc.

Amb el temps i l'experiència, com valora el projecte pedagògic de Pere Vergès?

Ja llavors érem conscients que Garbí no era una escola com les altres. Coneixíem la història, ens parlaven de Pere Vergès i de l'origen a l'Escola del Mar. La imatge mental que em vaig fer d'una petita comunitat vora el mar on estudiar era tan important com córrer per la sorra i nedar se'm va quedar gravada com un ideal, i estic segur que només ha tingut efectes favorables. Algun moment que recordi especialment... Tinc molts bons records; recordo un ambient de concòrdia, de comprensió, un ambient alhora tranquil i estimulants.

Com va influir l'Escola en la seva passió pels llibres?

Des de sempre m'han agradat i interessat. A Garbí els llibres estaven molt presents i eren molt importants, des de la Biblioteca i el Llibre del lector als poemes de Sant Jordi.

Com valora la situació del sector editorial?

Estem vivint el final d'una època en el món editorial. I no només a causa de la crisi econòmica. El llibre ha perdut el seu paper central a la nostra societat. Això és un fet i comportarà canvis significatius.

És pessimista?

Malgrat tot, intento no ser-ho. Jo em dedico a publicar novel·les, i estic convençut que, per molt que estigui canviant el paper del llibre, les persones continuarem necessitant la imaginació per suportar la realitat. Llegir i compartir les experiències de la lectura continuarà sent clau ja que les històries inventades intensifiquen la nostra experiència de la vida quotidiana. Llegir novel·les ens ajuda a viure. Però els menors llegeixen cada vegada menys... Les

dades de lectura infantil són una mica preocupants però encara hi ha esperança. Personalment, i recordant el lloc on treballa, citaria el gran encert dels llibres de Harry Potter [publicats per Salamandra], que van permetre que els més joves es sentissin interpel·lats directament, i entressin sense demanar permís dins un món d'aventures molt gratificador.